

Het Engelse woord "tiende" betekent net als in het Hebreeuws-Grieks "ma áser" en apodekatoos een tiende deel.

Er zijn veel Christelijke kerken die een tiende prediken in de betekenis van het ondersteunen van het werk van de Here vandaag de dag. Er zijn veel variaties op dit thema. Sommigen betalen hun plaatselijke kerk een tiende van hun inkomen nadat de belasting en rekeningen betaald zijn, anderen betalen al daarvoor. Weer anderen eisen een tiende van werklozen, erfenis, giften, belastingteruggave, sociale uitkeringen en zelfs van gewonnen gokgeld. Het onderwerp tiende heeft in de loop van de jaren al voor veel strijd en verdeeldheid gezorgd binnen onze kerken.

De meest bekende passage over tienden komt uit het Oude Testament uit het boek Maleachi 3-7-"7 Van uwer vaderen dag af, zijt gij afgeweken van Mijn inzettingen, en hebt ze niet bewaard ; keert weder tot Mij, en Ik zal tot u wederkeren, zegt de HEERE der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij wederkeren?

8 Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij, en zegt: Waarin beroven wij U? In de tienden en het hefoffer 9 Met een vloek zijt gij vervloekt, omdat gij Mij berooft, zelfs het ganse volk . 10 Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis ; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen."

Deze verzen zijn aanleiding geweest voor het praktiseren van het geven van tienden aan het schathuis. (Zie vers 10 hierboven.)Simpel gezegd vermaant de kerkelijke gemeente vanaf de preekstoel om alle Christelijke giften aan de plaatselijke kerk (het schathuis) te geven.Als men een gift willen doen aan een Christelijke organisatie, een radio- of televisiestation enz. dan moet dat via de benoemde machinerie om de lokale kerk crediet te geven.

De voorganger en ouderlingen moeten ook vaak beslissen of de zaak die men wil ondersteunen het wel "waard "is. Het gebruik van deze passage uit Maleachi is een goed voorbeeld van hoe een tekst uit zijn historisch verband is gebracht en niet volgens de bedelingsleer wordt gelezen. "het ganse volk " uit vers 9, is het gevallen volk van Israel, NIET de gemeente van vandaag.

Zie Maleachi 1 vers1 en 3 vers 6 :1:1 : "De last van het woord des HEEREN tot Israel, door den dienst van Maleachi. " 3:6 : "Want Ik, de HEERE, word niet veranderd ; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs niet verteerd! " Zij waren onder de wet van Mozes als een systeem voor een onvoorwaardelijke zegening. Gelovigen van vandaag zijn niet meer onder de wet maar onder de genade. "Want de zonde zal over u niet heersen ; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade." Rom. 6:14

Zodoende zijn wij al gezegend met alle geestelijke zegeningen in de hemel in Christus, (Ef. 1:3) en hebben nu een systeem van onvoorwaardelijke zegeningen met genade op de troon.

"Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere." Rom. 5: 21

5. Dit zou een eind moeten maken aan de algemene beschuldiging dat gelovigen die niet een tiende afdragen God "bestelen " en bezocht zullen worden met een vloek.

Het schathuis dat genoemd wordt in vers 10 is niet een plaatselijke kerk maar een mand of een silo in de Joodse tempel waar de Hebreeuwse tienden in de vorm van koren werd bewaard.

"4 En hij zeide tot het volk, tot de inwoners van Jeruzalem, dat zij het deel der priesteren en Levieten geven zouden, opdat zij versterkt mochten worden in de wet des HEEREN.5 Toen nu dat woord uitbrak, brachten de kinderen Israels vele eerstelingen van koren, most, en olie, en honig, en van al de inkomsten des velds; ook brachten zij de tienden van alles in met menigte.

Feiten over tienden

6 En de kinderen van Israel en Juda, die in de steden van Juda woonden, brachten ook tienden der runderen en der schapen, en tienden der heilige dingen, die den HEERE, hun God, geheiligd waren, en maakten vele hopen.

7 In de derde maand begonnen zij den grond van die hopen te leggen, en in de zevende maand voleindden zij. 8 Toen nu Jehizkia en de vorsten kwamen en die hopen zagen, zegenden zij den HEERE en Zijn volk Israel. 9 En Jehizkia ondervraagde de priesteren en de Levieten aangaande die hopen. 10 En Azaria, de hoofdpriester, van het huis van Zadok, sprak tot hem en zeide: Van dat men deze heffing begonnen heeft tot het huis des HEEREN te brengen, is er te eten geweest en verzadigd te worden, ja, over te houden tot overvloed toe; want de HEERE heeft Zijn volk gezegend, zodat deze veelheid overgebleven is. 11 Toen zeide Jehizkia, dat men kameren aan het huis des HEEREN bereiden zou; en zij bereidden ze. 12 Daarin brachten zij die heffing, en de tienden, en de geheiligde dingen, in getrouwheid; en daarover was Chonanja, de Leviet, overste, en Simeï, zijn broeder, de tweede." 2 Kronieken 4 - 12

Onder de wet werden alleen agrarische produkten verdiend. Dat hield in, graan, fruit en levende have. Alleen produkten die binnen de grenzen van Israël waren geproduceerd mochten worden verdiend. Joden die in niet Joodse landen woonden werden vrijgesteld. (Lev. 27: 30 - 34)

Anderen die werden vrijgesteld van de wet van tienden waren loonwerkers, vissers, mijnwerkers, timmermannen, bouwwerkers, soldaten, wevers, pottenbakkers, kleermakers, verkopers, werkers voor de overheid en priesters. Kortgezegd iedereen die geen boer was werd vrijgesteld.

Een boer die maar 9 stuks vee had hoefde geen tiende te geven want de wet zei: "een tiende die onder de roede doorgaat" Dus een boer met 19 stuks vee hoefde maar 1 stuk af te staan als tiende voor de Heer.

De Joodse boeren konden de tienden van hun oogst terugkopen voor een boete van één vijfde. Met andere woorden, als een boer een tiende van zijn oogst dat \$ 1000,- waard was wilde behouden, moest hij het gelijkwaardige bedrag betalen van \$ 1,200,-. (Lev. 27: 31)

Levende have kon niet worden teruggebracht of een goed dier kon niet worden geruild voor een slecht dier en andersom. Iedere poging om een dier te vervangen anders dan de tiende dat onder de roede paste werd gestraft door het tiende én het vervangende verbeurd te verklaren. (Lev. 27: 33)

God verordeneerde dat aan de Levieten de tienden betaald moesten worden. (Num. 18:21) Zij waren een van de 12 stammen van Israël aan wie het erfdeel gegeven was van het land. De Heer zelf en de tienden van de kinderen van Israël waren hun erfdeel. Het werd gebruikt ten dienste van het tabernakel (later de tempel) (Num. 18: 20 - 28)

Het was tegen de wet dat iedereen die buiten de stam van Israël was een tiende ontvangen zou, zoals profeten, priesters, koningen of evangelisten.

De Levieten betaalden één tiende aan de hoge priester. Niet alle Levieten waren priesters, alleen de zonen van Aaron. Priesters gaven geen tiende.

De Here Jezus vroeg niet, en ontving geen tiende ter ondersteuning van Zijn bediening. Omdat Hij van de stam van Juda was (niet van de Levieten) kon Hij dat niet doen zonder de wet te overtreden. (Hebr. 7 :14 Openb. 5:5 .)

Noch Petrus (niet van de stam van Levi) noch Paulus (van de stam van Benjamin) konden tienden ontvangen ter ondersteuning van hun bediening.

Zelfs de Joden van nu doen niet meer aan tienden omdat er geen Levieten, priesters of erediensten in de tempel in Jeruzalem zijn. Joodse rabbi's kennen de bijbelse wet goed genoeg om te weten dat het geven van tienden onder de huidige omstandigheden onwettig is. Volgens hen zullen, als de tempel is herbouwd in Jeruzalem met een ingezegend altaar, met priesters en Levieten die de dienst verrichten, alle Joden die leven binnen de bijbelse leer van tienden, tienden geven.

Feiten over tienden

Sommige Christelijke organisaties gaan door met het ondersteunen van het geven van tienden, gebruik makend van het argument dat het hoort bij Mozes en de wet. Maar deze reden is niet geldig want Sabbat hoorde ook bij de wet (Exodus 16; 23 - 29) en geldt niet voor God's mensen vandaag. (Rom. 14: 5,6; Gal. 4: 9,10; Koll. 2:16,17).

Abraham gaf tienden aan Melchisedec, koning van Salem, maar dit waren de buiten van de oorlog niet de legale opbrengsten van het land die Mozes opgaf. Bovendien commandeerde God niet de tienden, Abraham koos ervoor om het uit eigen vrije wil te geven. (Gen. 14: 17-23; Hebr. 7: 1-10).

19. De enige andere bijbelse referentie naar tienden vóór Mozes is Jacob. Wederom is er geen bevel tot het geven van tienden. Jacob wierp talloze condities op om God te ontmoeten voordat hij een tiende aan de Heer zou betalen. (Gen. 28: 20-22).

De bijbelse teksten die betrekking hebben op het onderwerp tienden zijn: Gen. 14:20; 28:22; Lev. 27: 30-32; Num. 18: 20-28; Deut.12: 6,11,17; 14: 22,23,28 ; 26:12; 2 Kron. 31: 5,6,12; Amos: 4:4; Mal. 3: 8-10; Mat. 23: 23; Luk. 11: 42;18:12; Hebr. 7: 5-9.

Paulus, de apostel van de heidenen in deze bedeling van Genade, noemt niet het geven van tienden maar zegt wel veel over Christelijke gaven. (Rom. 15: 25,26; 1 Kor. 9: 7-14; 16:1-3; 2 Kor. 8 en 9 ; Gal. 6: 6-10; Filip. 4: 10-19; 1 Tim. 5: 9-18.

Wie zouden er moeten geven aan het werk voor de Here?? De gelovigen!!! Hij geeft stelselmatig, opofferend en vreugdevol. Aan wie geeft hij? Aan Christus!! Waarvoor geeft hij? Voor de zaak van Christus! NIET aan een mens of een kerk, niet voor gewin, maar voor het Evangelie.

Eindnotitie: Volgens Deuteronomium 14 : 22,23,28; 26: 12, en Amos 4:4 werd een tiende alleen om de drie jaar gegeven.

"Een iegelijk doe gelijk hij in zijn hart voorneemt; niet uit droefheid of uit nooddwang; want God heeft een blijmoedigen geveer lief ". (2 Kor. 9: 7.)